

Jurnalul roșie

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

JUDEȚEANĂ ARAD

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Incheierea vizitei oficiale în țara noastră a președintelui Republicii Islamice Iran, Seyyed Ali Khamenei

Sâmbătă dimineața, s-a încheiat vizita oficială pe care a efectuat-o în țara noastră, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, Seyyed Ali Khamenei, președintele Republicii Islamice Iran.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Seyyed Ali Khamenei au sosit împreună la aeroportul Olopen, unde erau arborate drapelele de stat ale celor două țări. Pe aeroport se aflau membri ai Consiliului de Stat și al guvernului, alte persoane oficiale române.

O gardă militară a prezentat onorul. S-au intonat imnurile de stat ale Republicii Islamice Iran și Republicii Socialiste România. În semn de salut, au fost trase 21 salve de artilerie.

Președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Seyyed Ali Khamenei au trecut în revistă garda de onoare. Un grup de pionieri a oferit celor doi președinți buchete de flori.

La scara avionului, președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Seyyed Ali Khamenei și-au luat un cordial rămas bun, și-au strâns mâinile cu căldură.

La ora 10.45 aeronava prezidențială iraniană a decolat, îndreptându-se spre patrie.

În prezența președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a președintelui Republicii Islamice Iran, Seyyed Ali Khamenei, sâmbătă dimineața a fost semnat Memorandumul de înțelegere referitor la colaborarea româno-iraniană în domeniile politic, economic, tehnico-stiințifice și cultural.

Documentul a fost semnat de tovarășii Ioan Totu, ministrul afacerilor externe, și Radu Bălan, președintele Comitetului de Stat al Planificării și, respectiv, de Ali Akbar Velayati, ministrul afacerilor externe, și Masoud Rouhani Zanjani, ministrul planului și bugetului.

Anul XLVI | 4 pagini 50 bani | Nr. 13 288 | Duminică, 26 februarie 1989

În spiritul tezelor, indicațiilor și orientărilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu

Producția fizică, realizată ritmic, de calitate superioară

Colectivul muncitoresc de la întreprinderea de bunuri metalice din Arad acționează sustinut, în spiritul indicațiilor și orientărilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, pentru a obține în acest an cele mai bune realizări în îndeplinirea planului, la toți indicatorii.

Informându-ne că sarcinile de plan pe luna ianuarie a.c. au fost integral îndeplinite, Dorin Bogdan, inginerul șef al întreprinderii, evidențiază atenția deosebită ce este acordată realizării ritmice, integrale, în condiții de înaltă eficiență economică și de calitate superioară a producției fizice planificate, în structura sortimentală stabilită.

Și pentru colectivul secției 1 — umbrele, realizarea exemplară a producției fizice constituie un obiectiv prioritar. Ing. Bujor Pancan, adjunctul șefului de secție, s-a referit, la câteva dintre cele mai importante preocupări ale colectivului de aici pentru realizarea ritmică, integrală și de calitate superioară a producției fizice. Am reținut atenția deosebită acordată programării judicioase, până la nivelul fiecărui loc de muncă, a realizării producției fizice, accentul deosebit pus pe perfecționarea organizării muncii și modernizarea tehnologiilor de fabricație, pe folosirea intensivă a capacităților de producție, pe asigurarea unei calități superioare tuturor produselor.

Am trecut prin atelierul secției, iată, de pildă, în ate-

lierul profile, obiectivul aparatului fotografic l-a surprins în plină activitate (foto nr. 1) pe electronistul Dorin Reghis.

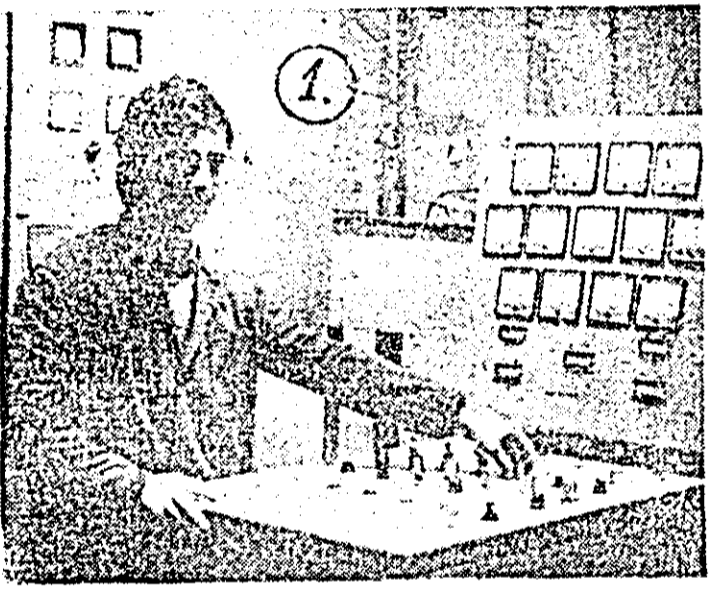
La întreprinderea de bunuri metalice

care supraveghea cu multă atenție AMC-urile de pe tabloul de comandă al instalației de realizare a profilelor de tipul „U” (repere ce intră în componența umbrelor). Într-un alt atelier — cel în care se confecționează scheletele metalice pentru umbrele — maistrul Teodor Reghis, conducătorul formației de lucru

nr. 1, ne-a prezentat principalele aspecte ale modului în care acționează oamenii muncii din formația pe care o coordonează pentru realizarea integrală a producției fizice — un mod de acțiune caracterizat, între altele, de buna organizare a muncii, de perfecționarea continuă a pregătirii profesionale, de susținutele preocupări legate de creșterea productivității muncii, cât și de preocupările privind asigurarea unei calități superioare tuturor schelelor metalice pentru umbrele — preocupări

IOAN ALECU
Foto: AL. MARIANUȚ

(Cont. în pag. a III-a)

Controlul îndeplinirii hotărârilor — activitate permanentă, susținută

Un imperativ de o deosebită importanță, pus cu pregnanță în evidență de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, îl constituie necesitatea întăririi controlului de partid în vederea îndeplinirii, la toate nivelurile, a hotărârilor organelor superioare de partid și a celor proprii, pentru realizarea sarcinilor ce revin fiecărei organizații de partid din planurile și programele de dezvoltare a țării. În ce mod și cu ce eficiență se exercită controlul de partid la întreprinderea de ceasornice „Victoria” ne-a informat tovarășa Mirela Moraru, secretarul comitetului de partid pe întreprindere.

Pornind de la dezbaterile aprofundate, în toate organizațiile de bază, a documentelor de partid și de stat ne precizăm mijloacele și căile pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin din obiectivele stabilite, adoptând o serie de măsuri concrete, practice de îndeplinire a lor. Din experiența acumulată, sîntem conștienți că pentru orice hotărâre controlul îndeplinirii începe odată cu adoptarea ei, avînd convingerea fermă că tot ceea ce gîndim și hotărîm este și tre-

bule să fie realizabil în practica vieții de partid, în activitatea noastră economico-socială. În acest sens, controlul de partid constituie o preocupare importantă a organizației noastre de partid, numai o activitate permanentă, susținută, efectuată zi de zi și nu „în campanie” asigurînd îndepl-

nirea sarcinilor economice ce revin întregului nostru colectiv. Acest mod de lucru asigură, totodată, și prevenirea apariției unor neajunsuri care, semnalate la timp, pot fi prevenite.

Analizînd modul concret în care s-a exercitat controlul de partid, am putut constata că, în cursul anului trecut, de exemplu, prin implicarea tuturor comunistilor, începînd de la organizațiile de bază și pînă la biroul comitetului de partid în realizarea măsurilor stabilite în programul de organizare și modernizare al întreprinderii, toate cele 28 de măsuri au fost duse la îndeplinire. Stadiul realizării lor a fost urmărit în permanentă și

analizat atît în plenaryle comitetului de partid cît și în adunările din organizațiile de bază — cu precădere la cele de la uzina schimbul A (secretar BOB, Mariana Ienciu) și mecanică uzina II (secretar BOB, Ana Balraic) — secții în care măsurile de modernizare au antrenat toți comunistii. În urma analizei prezentate de colectivele de control constituite și a discuțiilor din adunările generale a reieșit, totodată, necesitatea organizării unor cursuri de perfecționare și policalificare a forței de muncă în atelierele, montaj, subasamble, uzina II și aut-mate, modernizarea impunînd cu necesitate acest lucru. Ca urmare, în anul trecut, 450 de muncitori au absolvit aceste cursuri. Este de remarcat faptul că la pregătirea analizelor cît și la elaborarea planurilor de măsuri din adunările organizațiilor de bază este practică modalitatea de a fi antrenati nu numai membrii birourilor acestora, ci un număr mai mare de comunisti, fiind respectată astfel democrația de partid, dreptul comunistilor de a

CRISTINA ALECU

(Cont. în pag. a III-a)

Semnificațiile unei fotografii

La Zăbrani, primăvara se apropie cu pași repezi. Adie un vînt călduț, iar murgurii par mai grăbiți ca niciodată. Sociul C.A.P. cunoaște un du-te-vino continuu, o animație deosebită. Se pun la punct ultimele amănunte organizatorice, se fac ultimele pregătiri dinaintea începerii

C.A.P. Zăbrani

constituit cel mai bun aragă agricol a acestui an. An în care cooperativa agricolă din Zăbrani va aniversa patru decenii de existență, jubileu pe care cooperatorii și mecanizatorii sînt hotărîți și mobilizați să-l împlinescă cum se cuvine, adică prin producții cît mai mari, așa cum stă bine unor gospodari vrednici și pricepuți.

Pe unul din pereții biroului președintelui cooperativei, Lenuta Ivan, există o fotografie-document, înfățișînd un grup de țărani, îmbrăcați în straie sărbătorești, care semnează actul de constituire a unității. Act care, înălbenit de vreme este păstrat în rîndul său, la loc de cinste, în arhiva cooperativei. Ambele documente poartă aceeași dată — 24 iulie 1949 — C.A.P. Zăbrani fiind prima cooperativă (sau mai exact, gospodărie agricolă colectivă — după denumirea de atunci) înființată în județul nostru și printre primele cinci din țară.

„Am fost la început 42 de familii care ne-am unit gospodăriile, cu convingerea că doar lucrînd în comun pămîntul și vom putea smulge roade mai bogate, că pentru noi — țărani săraci și mijlocași — aceasta este singu-

ra cale pentru a aduce în casele noastre belșugul și bunăstarea. Am pornit de la puțin: 207,5 hectare de pămînt, 20 de cai, 4 boi și 25 de căruțe, o „zestre” tehnică rudimentară, formată din 24 de grape și prășitori, 27 de pluguri și 13 semănători — toate trase de cai. Chiar și numai cu această avere obștească de început, muncînd împreună, cu hărnicie și entuziasm, sprîjinit de stat cu câteva mașini agricole — evident, și ele la nivelul tehnicii de atunci — am reușit să obținem în anul următor producții de 1700 kg grîu și 1300 kg porumb la hectar, producții duble și chiar triple față de ale celor ce ne priveau de pe margine, care își lucrau individual pămîntul. Recolta obținută după primul an, ca și în anii următori, au

constituit cel mai bun aragă agricol a acestui an. An în care cooperativa agricolă din Zăbrani va aniversa patru decenii de existență, jubileu pe care cooperatorii și mecanizatorii sînt hotărîți și mobilizați să-l împlinescă cum se cuvine, adică prin producții cît mai mari, așa cum stă bine unor gospodari vrednici și pricepuți. Pe unul din pereții biroului președintelui cooperativei, Lenuta Ivan, există o fotografie-document, înfățișînd un grup de țărani, îmbrăcați în straie sărbătorești, care semnează actul de constituire a unității. Act care, înălbenit de vreme este păstrat în rîndul său, la loc de cinste, în arhiva cooperativei. Ambele documente poartă aceeași dată — 24 iulie 1949 — C.A.P. Zăbrani fiind prima cooperativă (sau mai exact, gospodărie agricolă colectivă — după denumirea de atunci) înființată în județul nostru și printre primele cinci din țară.

Cei 40 de ani trecuți de la constituirea, în urma hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 martie 1949, a cooperativei agricole din Zăbrani au fost marcați de rodnică împlinire, unitatea consolidîndu-se neclintit, evoluînd ferm, asemenea întregii agriculturi românești, pe calea dezvoltării și modernizării, a amplelor transformări înnoitoare petrecute în anii construcției socialiste. Pe acest drum al împlinirii socialiste, anul 1965 — anul Congresului al IX-lea

MIRCEA CONTRAȘ

(Cont. în pag. a II-a)

Manifestări politico-educative și cultural-artistice

• Sub genericul „Continuitate, independență și unitate — coordonate fundamentale ale istoriei poporului român”, la Centrul de cercetări de cultură și creație „Cîntarea României” din Sebiș. În prezenta unui mare număr de oameni ai muncii, s-a desfășurat o manifestare politico-educativă în cadrul căreia au prezentat intervenții: prof. Liviu Berzovan, președintele Comitetului județean de cultură și educație socialistă, prof. Dan Demșa, de la Muzeul județean Arad și prof. Constantin Avram. Manifestarea a cuprins, de asemenea, un concurs „Cine știe răspunde”, cu tema „Înfăptuirea măreței ale patriei noastre; obiective ale „Epoicii Nicolae Ceaușescu” realizate în orașul Sebiș”, la care au luat parte trei echipe de elevi ai liceului din localitate.

• Omagînd eroicele lupte ale clasei muncitoare din februarie 1933, comitetul de partid Nod C.P.R. Arad a organizat un complex de manifestări politico-educative, la care au participat oamenii muncii din unitățile de cale ferată. Rolul Partidului Comunist Român în conducerea și organizarea luptei ceferistilor și petrolistilor din anul 1933, a fost reluat și în expunerea prezentată de tovarășul Pavel Pui, activului de partid, U.T.C. și sindicat de la I.M.U.A.

• Miercuri, 22 februarie a.c., brigada științifică a Comitetului județean de cultură și educație socialistă a organizat la Centrul de cultură și creație „Cîntarea României” din Iermata Neagră o întâlnire cu cetățenii din localitate. Componentii bri-

zii — Mihai Matecoviți, Geza Kovacs și Iosif Fazekas — au răspuns întrebărilor adresate de participanți pe tema „Raportul om-natură-societate în condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane”.

• Sub genericul „Luna cărții la sală”, bibliotecile din localitățile județului nostru au găzduit, în continuare, o variată gamă de manifestări culturale, din rândul cărora consemnăm: Întîlnirea cititorilor din Șiria cu membrii ai cenaclului „Lucian Blaga” din Arad; Întîlnirea unor reprezentanți ai editurii „Kriterion” cu oameni ai muncii din Nădlac, în cadrul căreia a fost prezentată „Cartea Întîmplărilor” de Maria Anoka Dagmar, volum recent apărut la această editură; o seară de poezie la Covășint, la care și-au dat concursul poetul Vasile Dan și actorul Dan Antoci și o Întîlnire a cititorilor din Zerind cu membrii cenaclului literar „Toth Arpad”.

• Astăzi, va avea loc faza pe C.U.A.S.C. a actualei ediții a Festivalului național „Cîntarea României” în localitățile Vința și Almas pentru formațiile muzical-coregrafice de pe raza consiliilor unice Vința și Gurahont. Brigăzile artistice, formațiile de teatru și montaj literar-muzical și recitatorii promovall în etapa de masă desfășurată în localitățile aparținătoare consiliilor unice Șiria, Felnac și Chișineu Cris se vor prezenta, de asemenea, astăzi în cadrul etapei pe C.U.A.S.C. ce va avea loc pe scenele centrelor de cultură și creație „Cîntarea României” din Șiria, Secușigiu, Sîntea Mare și Tipar.

Se apropie 1 martie! Tonetele cu măștișoare sînt înalte și solicitate în aceste zile. Foto: C. MARCEL

Avancronică de concert

Concertul simfonic de luni, 27 februarie 1989 va avea loc în sala Palatului cultural, la ora 18, și este realizat în colaborare cu doi artiști bucareșteni de talie mondială. Multilateralul muzician care se dovedește a fi Aurelian Octav Popa — dirijorul concertului — propune un program complex ce alătură Simfonia I de Tiberiu Olah. Concertul pentru harță și orchestră de Boledieu, iar după pauză, poemul simfonic Vitava de Smetana și Amorul vrăjitor de M. de Falla. Temerară întreprindere datorată unui deosebit de cuprinzător arc stilistic unind clasicizantul romantism al concertului de harță cu tensiunea dramaturgiei programatice a poemului Vitava sau sobrietatea echilibrată a Simfoniei lui Olah cu elocutul personal al dezvănturilor din Amorul vrăjitor. O atractivitate specială o considerăm prezentă marelui artist care este Ion

Ivan Roncea, harfistul român care încă de la începuturile carierei sale s-a impus ca unul dintre cei aleși. De timpuriu căștigă cele mai prestigioase premii internaționale, evoluția sa artistică confirmându-le ulterior. Ion Ivan Roncea, harfistul primei orchestre a țării, membru a numeroase jurii internaționale, este unul dintre cei mai eficienți profesori ai Instrumentului său și, la fel ca și dirijorul cu care va colabora, se dovedește a fi și un interesant și inspirat compozitor. Considerăm că a fost protagoniștii concertului cit și programul și prezența harfei ca instrument solistic, ne drept programat alt de rar ca solist pe scena noastră de concert, sînt tot atitea motive pentru ca exigentul public arădean tot mai numeros în splendida sală de concert să-și găsească timp pentru a veni la acest concert.

La temelja marii noastre zidiri istorice — România socialistă de azi, stau încrustate pentru veșnicie jertfe și sacrificii numeroase, expresie ale eroismului cu adevărat revoluționar.

Integrîndu-se în seria istorică a marilor conflicte social-politice dintre proletariatul condus de P.C.R. și guvernările burghezo-moșteresti din România deceniului al IV-lea, marile greve muncitorești de acum 56 de ani

declanșate în București cu extindere a spiritului lor în Valea Prahovei, Iași, Cluj, Oradea, Pașcani, Galați etc. au evidențiat că o Românie Mare, Unită, nu poate să se consolideze decît într-un climat politic al respectării drepturilor și libertăților democratice, muncitorești, umane.

Aceste mari înclăștări sociale muncitorești, organizate și conduse de către Partidul Comunist Român au evidențiat în egală măsură capacitatea organizatorică, forța mobilizatoare a partidului în rîndul maselor de muncitori, spiritul de inițiativă, funcția de conducător al luptei revoluționare din țara noastră pentru salvarea drepturilor și libertăților so-

cial-e, politice, naționale. Această semnificație a fost evidențiată de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Expunerea la ședința comună a Plenarel C.C. al P.C.R. din 28-30 noiembrie 1988 unde s-a arătat că „... luptele minerilor din 1929, luptele din 1933 ale petrolistilor și ceferistilor, crearea

protest, cu cauza muncitorilor greviști din București, cu cauza celor împroceșuați la Craiova, Iași sau Cluj. Se valida cu acel prilej solidaritatea, potențialul revoluționar, de luptă al întregului proletariat.

Prin imensul lor eou internațional, din apusul Europei pînă în Orientul Încăpătat, din nordul pînă în sudul continentului american, din țările de miazănoapte ale Europei și pînă în Africa,

luptele muncitorilor ceferisti și petrolisti din ianuarie-februarie 1933, au constituit o elocventă și impresionantă afirmare istorică a proletariatului din țara noastră, condus de P.C.R., în ansamblul mișcării muncitorești internaționale ca factor activ în lupta pentru democratizare și progres, în lupta împotriva fascismului și a războiului. Din această perspectivă momentul istoric ianuarie-februarie '33 se înscrie între primele ridicări la luptă pe plan continental împotriva „întunecului verde” — fascismul — ce se instala-se pe orizontul politic european.

prof. DORU BOGDAN

Ianuarie — februarie '933

Frontului Popular, marea demonstrație antirăzboinică și antifascistă de la 1 Mai 1939 au afirmat cu putere capacitatea clasei muncitoare, a partidului nostru comunist și a celorlalte forțe democratice de a determina o nouă politică în viața României”.

Proletariatul arădean al acelor ani, muncitorii de la I.T.A., „Astra”, „Atelierele C.F.R.” Arad, mobilizați și conduși de organizația județeană Arad a P.C.R., cu o largă influență în județ, ca de exemplu la Pecica, Nădlac, Chișineu Cris, Butești, Sebiș, Lipova ș.a. se vor solidariza aldoma întregului proletariat din țară, prin acțiunile greviste, adunări de

Pentru sănătatea și frumusețea orașului

S-a declanșat acțiunea „Primăvara '89”. Devenită tradițională, are ca scop ca municipiul nostru să devină mai curat, mai frumos, să-și păstreze microclimatul specific, nepoluat cu contribuția și prin întreținerea zonei Mureșului, a parcurilor orașului, a zonelor verzi și a arborilor, arbuștilor, plantelor decorative și a florilor dintre trotuare și partea carosabilă, a spațiilor special amenajate. O oază de verdețură, de recreere pentru zeci de mii de arădeni îl constituie strandul, creație a ultimilor ani, amenajat cu gust, oferind într-o bună parte din an, clipe plăcute, deconectante pentru amatori.

Cu atât mai mult se impune a păstra ceea ce avem, a dezvolta și îmbogăți spațiile verzi ale orașului. O răspundere deosebită revine în acest sens Consiliului popular municipal și cetățenilor orașului. Timpul, dar și neglijența unora determină o continuă schimbare în vegetația orașului. Zona cu arbori, arbuști și flori care străbate Bulevardul Republicii aproape de la un capăt la altul, unică prin frumusețe și monumentalitate, cit și parcurile orașului, unele cu vechime, altele mai noi se impun a fi tratate cu mai multă atenție și respect. Se acceptă sacrificarea unor arbori seculari, de esență deosebită,

cu calități decorative recunoscute, cu prea multă ușurință. În mod firesc, ca o lege implacabilă a naturii, unii dispar. Dar sînt înlocuiți cu o vegetație nespecifică, cu arbori sau arbuști din alte zone, cu o vegetație sărăcăcioasă, anemică. Se împușnează teii orașului, au dispărut aproape cu desăvîrșire castanii, platanii, frasinii, salcîmii, stejarii, plopii,

Puncte de vedere

palinii, ulmi, alunii, rășinoasele valoroase care sînt înlocuite cu tot felul de arborete exotice, greu de adaptat condițiilor noastre, cu pini, molizi sau arbuști decorativi, unii cu aspect de iufăris, care rămîn piperniciți, făcînd notă discordantă cu speciile existente.

La fel se întîmplă cu aleile și trotuarele, unde au fost scoși o serie de arbori, e drept îmbătrîniți, fără a se planta însă specii valoroase.

Este semnificativ în acest sens ceea ce s-a întîmplat pe str. Ghiza Birta, unde au fost plantați arbuști rămași în aceeași stare de nedezvoltare. De ce să renunțăm la salcîmii, teii, magnolii, castanii care să mărginească aleile și trotuarele pietonale? Unde este bogăția de trandafiri de

diferite culori și nuanțe care erau mîndria unor străzi și zone din Arad? În locul lor au fost plantați, e drept, trandafiri pitici ce se pierd în restul vegetației. De ce în unele porțiuni, mai ales în cartiere, nu am planta pomi fructiferi adecvați, precum nucul, ciresul sau arborii meliferi?

Pe Calea Victoriei pe de-o parte sînt tel care prin frumusețe, mai ales în perioada înflorinței dau o notă aparte, cu influențe benefice și asupra pietonului. Din păcate pe partea opusă sînt niște așa-zisi „arbori sau arbuști ornamentali” care nu-și justifică prin nimic existența. Desigur și speciile valoroase de rășinoase, inclusiv cele ornamentale, mesteacănu, o serie de arbuști indigeni, plantați după o gîndire fundamentală pot înregi în bine zestrea arboricolă a parcurilor. Dar este bine să menținem, să îngrijim speciile valoroase, să acționăm unde e cazul pentru completări, pentru a contribui la menținerea echilibrului ecologic, la frumusețea specifică a municipiului, păstrarea nealterată a parcurilor noastre.

Este o acțiune a Consiliului popular municipal prin organizațiile și secțiile specializate dar și a cetățenilor. Nu e tirziu. „Primăvara '89” este încă la început.

D. Z.

Semnificațiile unei fotografii

(Urmare din pag. 1)

al partidului — a marcat un punct de referință, în ultimii 24 de ani prin grija partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu munca țaranului, agricultura în ansamblu căpătînd statutul pe care îl merita. În acești ani, C.A.P. Zăbrani a beneficiat de importante investiții, a fost dotată cu mașini și utilaje agricole moderne, de mare randament, a beneficiat de rodul rezultatelor cercetării științifice agricole, de noile tehnologii. Ca urmare, producțiile au crescut vertiginos, ele fiind acum de 3-4 ori mai mari decît cele realizate la început. De la câteva zeci de mii de lei, ave-

rea obștească a ajuns la peste 23 milioane lei. Alături de sectorul vegetal, cooperativa are acum un important sector zootehnic, dispunînd de cinci grajduri modernizate, de un efectiv de peste 1100 de porcine și 400 de bovine, ca și un sector anexă care asigură, pentru membrii cooperativă, continuitatea activității în tot cursul anului.

Chiar și numai aceste cîteva comparații sînt relevante pentru justetea opțiunii făcute acum patru decenii, pentru drumul parcurs în toți acești ani de C.A.P. Zăbrani, drum care, în anii dezvoltării socialiste a agriculturii, a schimbat deopotrivă fața cooperativă și a localității, dar mai ales viața oamenilor.

timpul probabil

Pentru următoarele trei zile:

Vremea se menține caldă pentru acest anotimp, deși temperatura aerului va scădea ușor. Cerul va fi parțial noros. Trecător pe arii restrînse vor cădea ploți care vor avea și caracter de aversă. Izolat posibil descărcări electrice la începutul intervalului. Vîntul va sufla moderat din sud și sud-vest, cu intensificări pînă la 60 km pe oră în prima parte a intervalului. Temperatura minimă între 3 și 9 grade. Temperatura maximă între 7 și 14 grade.

(Meteorolog, Iuliu Vrasgyak)

viata

LITERAR-ARTISTICĂ

SUPLIMENT AL ZIARULUI „FLACARA ROȘIE” ARAD • NR. 2 FEBRUARIE 1989 • 4 PAGINI 50 BANI

Primăvară pentru satul românesc

Ne aflăm în prag de primăvară și acesta are, pentru satul românesc, o semnificație deosebită. Se împlinesc patru decenii de la actul revoluționar — începerea cooperativizării agriculturii, care, de fapt, însemna deschiderea unei noi etape de istoric. Una în care drumul ascendent al agriculturii este măsurabil în cifre revelatoare, în greutatea de aur a recoltelor meren mai bogate și în care implicarea hotărâtă a științei moderne cu toate atributele ei — cercetarea, tehnicile de vîrî, urechărea eșaloanelor de specialități cu înaltă calificare — în lucrarea pămîntului a dus la nașterea unor factori esențiali ce au determinat declanșarea procesului complex de dezvoltare materială și spirituală în toate vetrele de sat ale țării. Caracterizînd această etapă istorică, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că ea „a marcat victoria deplină a revoluției agrare socialiste, a organizării agriculturii românești pe baze socialiste de stat și cooperatiste, deschizînd totodată calea trecerii într-o etapă nouă, superioară de soluționare a problemelor agrare, a asigurării unui progres rapid al producției agricole și ridicării nivelului de trai al țărănilor. Această mărșă victorie a marcat crearea economiei socialiste unitare, triumful relațiilor noi, atât la orașe cît și la sate, izbînda definitivă a socialismului în România, în toate sectoarele de activitate”.

Și tot acum, lată, țărăni cooperatori au primit un puternic stimul pentru ca prin munca lor să contribuie și mai hotărît la sporirea recoltelor, la situarea unităților cooperatiste din care fac parte la nivelul exigențelor și al obiectivelor noi revoluții agrare: măsurile privind perfecționarea sistemului de retribuție în acordul global în cooperativile agricole de producție. Ele au fost adoptate în ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 8 februarie al acestui an, la propunerea secretarului general, și sînt expresia elocventă a politicii profund umaniste a partidului și statului nostru privind creșterea accentuată a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

Fără îndoială, și cărțile care se scriu acum, care se vor scrie de acum încolo, vor fi oglinzile de suflet ale unei noi lumi în continuă aspirație spre frumusețe. Lumea satului românesc intrată într-o nouă primăvară.

V. L. A.

Ioan Cott

„Coșbuciană”

ANTOLOGIE LIRICĂ

Mures...

Mures, Mures, apă domoală, —
cu sufletu-n rășcoală
te priveșc de pe nisipul malului
și, prin al trecutului prăpăd,
parcă simt, parcă văd
cum crește, cum răzbate ca-n povești
în revărsări și lupte românești:
sufletul de flăcări al Ardealului...
(1928)

ARON COTRUȘ

Miracol în Făurar

Imi amintesc cum, copil fiind, îndată ce se sfîrșea ianuarie, sătut de toate-ate ferii, începam să măgăit, să urzesc planuri pentru a determina primăvara să vină mai repede. S-o ajut să se întoarcă de acolo,

razele reci ale soarelui de decembrie, imi stăruie cel mai mult în memorie, nu pîrîia abruptă de lângă școala cea veche, nu zăpada scîlînd sub bocanele, ci lutul călduș, potecile zălente, pe care pășeam cu tălpile goale începînd din aprilie sau, poate, locmai din martie. O plăcere de nimic egalată. O clibetare.

din locul acela necunoscut mie și foarte îndepărtat, în care se ascundeau zile și nopți nesfîrșite la număr, uitată de lume. Deoarece, imi dau seama acum cu uluire, nu țarna, cu tot colegul ei de bucurii (omătul crescut pînă la streășina casei, sîniile trase de cai bulaci de trîndăveală și mîncare prea bună, bradul împodobit și darurile împărășitate savant sub celina lui), era anotimpul meu preferat. Nu aproape treaclele imagini nînce, scîntînd sub

Aveam obiceiul să stau, singur, rezemat de trunchiul scorburos al salcîmului din fața bisericii, și să privesc peste Vale, peste curtea bătrînului Nache și peste grădina întroienită a Zucului, peste toată par-

HORIA UNGUREANU

(Cont. în pag. a IV-a)

Printre oameni

În vîltoarea vieții

Sînt oameni, cel mai mulți, care se confundă cu locurile în care trăiesc. Sînt însă și locuri care se confundă cu oamenii. Cu acel oameni care le-au „slîșit”, cum se zice, cu altruismul lor social, cu puterea lor de înțelegere a lucrurilor, cu dragostea de muncă și de semenți. Un astfel de loc este comuna Sîntana, iar Omul se numește Gheorghe Goina — membru de partid din anul 1947, Erou al Muncii Socialiste, aliat de aproape 40 de ani în fruntea cooperativelor agricole de producție de aici. Cine nu-l cunoaște?

Răsfoiesc monografia C.A.P. „Viața nouă”. Nicăieri, numele lui Gheorghe Goina nu „sare” în față. Ba, îi apare o dată, cel mult de două ori, totdeauna însă alături de al primelor 35 de familii ce și-au unit averea — 11 cai, cinci căruțe, tot atîtea pluguri, cîteva hectare de pămînt și cam alții — într-o gospodărie agricolă colectivă ce va ajunge, peste ani, multimilionară. Modest! Cu siguranță.

Îl ascult, nu pentru prima oară, vorbind despre pămînt, despre averea colectivă, despre bani și recolte, apoi iar despre pămînt. Pămîntul, marea lui dragoste! — de dinaintea înființării cooperativei, de după ea, dintotdeauna. Nimic mai firesc. Nu e țaran cine nu-l iubește. Vorba lui aprinsă imi aduce aminte de afirmarea lui G. Călinescu, care, vorbind de romanul lui Rebreanu, spune că „toți flăcăii din sat sînt vârlăși de Ion”. Pentru Goina și al săi însă pămîntul reprezintă un ideal și nu o lăcomie absurdă. Să-l treacă mereu cu pasul, să lei țărîna în pumn și să-l asculte glasul lăuntric, să n-ai înșeie pînă ce nu vezi hambarele pline și solul alinat — asta-l adevărata dragoste de pămînt a președintelui de la „Viața nouă”, pe care a sădit-o și în sufletul cooperativelor.

Gheorghe Goina are istețimea proverbială a țaranului român. Nu a umblat la școli înalte, nici nu era timp, dar este mai agronom ca agronomii. El are școala vieții, știind că există, chiar dacă, uneori, i s-a substituit sensul adevărat cu cel popular. Vorbește aforistic, concentrînd în cuvinte esențe și înțelesuri ce au în spate multe experiențe. De ce-l iubesc oamenii? Poate pentru că nu l-a minșit niciodată. Sau, poate, pentru că nu s-a abătut nici o clipă din drumul său spre mal binele obștesc. Vînturile, și bune și rele, au fost multe. Au fost ezitări, au fost și vremuri cînd dispozițiile venite „de sus” se băteau cap în cap, erau neclare și contradictorii. Ca la orice început de drum. Așa s-a întâmplat și atunci cînd, prin anul '50, dintr-un exces de zel, cineva a considerat călă ca fiind de prisos. Trebuiau vînduți imediat sau lichidați, par și simpla, iar executarea ordinului trebuia dovedită cu acte. Ce facem? — întrebau oamenii nedumeriți. „Îi vindem, le răspunde Gheorghe Goina, după îndelungi trîmîntări. N-avem

TRISTAN MIHUTA

(Cont. în pag. a IV-a)

Semnal

• Lauri pentru teatrul arădean: în cadrul premiilor A.T.M. (1988) „Diplomele speciale pentru valorificarea creatoare a dramaturgiei originale” au revenit lui ION VARAN și GABRIELEI CUC (amîndoi la spectacolul „Convorbire la Arad între șapte magnifici dimpreună cu femeia iubită” de Paul Everac). Iar ADELA MOLDOVAN și AURICA SPIRK de la Teatrul de marionete au fost distinsse cu „Premiul pentru recital” • Festivalul Național „Cîntarea României”: se fac pregătiri intense pentru declanșarea etapei județene; spectacole pe genurile artistice muzical-coreografice și cu mesaj prin cuvînt se vor desfășura în martie-aprilie la Arad, Ineu, Chișineu-Criș, Lipova și Sebiș. • Lansare de carte: la Șetin, Sebiș, Ineu și Chișineu-Criș s-a lansat volumul ZIARUL „ROMANUL” ȘI MAREA UNIRE de Iulian Negriță (F.B.).

Fiecare epocă operează cu un nivel propriu al exigențelor pe domenii, care ar putea fi imaginat sub forma unui plafon flexibil.

Imensa majoritate a oamenilor, prin realizările lor se așează la nivelul acestui plafon sau chiar sub el și constituie media socială, pe care adesea o numim mediocritate. Înregistrăm și cazuri care prin realizările obținute coboară mult sub plafon și sub medie, constituind submediocrități și, de regulă, martorii. De fiecare dată și în fiecare domeniu apar oameni care sparg plafonul și se îndreaptă spre performanțe, unii chiar spre performanțe

de vîrî. Performerii au drept trăsătură definitorie starea de nemulțumire față de ei, de propria activitate, se zbat, luptă, caută, acumulează, fac salturi, uneori mai și greșesc. Aceștia

Societatea omenească are nevoie de fiecare dată de noi și noi performanțe. Pe seama acțiunilor întreprinse apar tot mai mulți performeri. Se proiectează un nou plafon, cu cote mai înalte, rod al saltului spre progres.

Performerii jenează și de aceea împotriva unora dintre ei se ridică probleme. Sînt și impostori. Pînă la confirmarea performanței apar și eșecuri. Nimic nu poate fi mai important decît stimularea performanțelor și a performerilor, crearea unui climat activ împotriva mediocrității și a imposturii.

A. F.

Performanța

Ian de la viața științea, se aprind și se aseamănă cu o flăcără vie. Mediocrități prezintă o structură diversă și dinamică, cel mai mult se mulțumesc cu mai puțin, au un echilibru al lor, se conservă, plutesc pe valurile vieții, iar de la flăcără vieții unii sau doar cenușa din care își formează un scut.

O nouă carte arădeană

Gheorghe Schwartz: Ștafeta speranței*

Într-un argument cu nuanță eseistică, pe care îl pune în fața noului ciclu românesc, scriitorul spune că „istoria omenirii rămâne un imens roman și mobilul ei, în ultimă instanță, nu este, de milenii, altul decât aceeași speranță în nemurire”. Fiind la a zecea apariție editorială, bănuim că Gh. Schwartz cunoaște îndeajuns legile narativității ca să-și dea seama la ce-l obligă acest proiect gigantic. De altfel, scriitorul s-a exercitat îndelung în proza așa-zis obiectivă, având o predilecție clară pentru romanul parabolic.

ANABASIS se vrea în același timp o carte a întemeierii, dar și un manual al așteptării și răbdării.

Pe tot parcursul romanului naratorul se menține la mijlocul distanței dintre cunoașterea privită ca o cucuire și eșecul autocunoașterii. Orice de rigidă ar fi albia istoriei narate, orice de derutant ar fi incursiunile în viața de fiecare zi a antichității, se simte în demersul românesc al lui Gh. Schwartz că sensul „leșilor din mătăca” al celor dinți este imediat negat de coborârea în sine a „ultimului” care scriează timpul meditănd până la saturatie asupra uzurii speranței. „Impotrivă obsesiei morții — notează Emil Cioran — tertipurile speranței ca și argumentele rațiunii se vădese inefficace, insignifianța lor exacerbează doar polul de a muri. Pentru a triumfa asupra acestei poftă nu există decât o singură metodă: cea de a o trăi până la capăt (...)”. La polul opus al uzurii se află deci ceea ce s-ar numi „catabasis”-ul romanului, ultimul efort al rațiunii și anume al rațiunii ce a te îndoi. De unde și fobia detașării, a enumerării, a principiului lteiei și a procesului verbal. În acest sens Socrate, așa cum îl evocă Gh. Schwartz, este prin lecția exemplară pe care o administrează cetății, purtătorul de cuvânt al Operei care se cere trăită. Refuzând să se apere împotriva denunțului lui Melatos el nu face altceva decât să-și trăiască principiile. Procesul

lui Socrate la, la un moment dat, aspectul unei confruntări alienante între generații. Ștafeta speranței pare a se opri pentru o vreme. S-ar zice că scribul însuși ezită, sub influența moralei socratice, să-l reumanizeze pe om. E momentul în care, odată cu apariția Philadelphului, speranța capătă un conținut nou: „De ce se spune atunci, continuă Socrate, că de multe ori simpla prezență a medicului — reprezentând speranța — constituie o jumătate din puterea leacurilor? Însă materia nu se bucură de speranță, ci doar sufletul. Și atunci de ce este chemat

Cronică literară

medicul doar în ajutorul manifestărilor trupului? (...) Medicul trebuie să fie la fel de bun filozof, concluzionează Al Șaselea și Socrate se arată mulțumit” (p. 157).

Scribul ocupă în economia romanului rolul de RAISONNEUR al naratorului deciz să nu plardă chipul speranței și evitând cu grijă salturile în timp; ducând o existență secundă el operează reducății menite să evidențieze obsesiile protagoniștilor, să li apropie, printr-o situație exemplară, de adevărata lor identitate: visător, înțelept, vizionar, nihilist, om de acțiune, medic sau filosof. Personajele (din care o parte își pierd identitatea în fluxul istoriei), spațiul (mediteranean), culoarea locală, tempo-ul povestirilor oferă o imagine cateidoscopică a lumii vechi, văzută din unghiul auster al scribului care, pe măsură ce o aproximează, nu face decât să o întregască, după cum tentativa de a o prinde într-o imagine globală nu poate decât să o fragmenteze.

La capătul celor aproape 400 de pagini, scriitorul se află în fața unui imens șantier; primul nivel al construcției, de acum previzibil, lasă impresia deconcertantă a unor cariatide care își așteaptă povara. O povară sistemică de natură să-l transforme pe scrib într-un creator fericit.

GHI. MOCUȚA

*) GHEORGHE SCHWARTZ. Cel o sută (Anabasis), Facla, 1938.

Patria și poetul

Pentru poet patria-
ozonul
pădurilor de la,
de stejari
ori de brazil.
Pentru patrie-1 poezul
aidoma ozonului
pădurilor de la,
de stejari
ori de brazil.

MIRCEA M. POP

Scriisoare

Iți scriu
tot cu vechiul
os dacic.
La noi
oamenii
așa cum îi știi,
se ocupă
tot cu Pace.

sus pe cer

êrese porumbel,
duminea

cînd merg la horă
se îmbracă

în drapel de sărbătoare.

Prilece

cu te aștept

cu pîine, sare și vin.

FRANCISCE VINGANU

Eminesciana

A scrie despre Eminescu în ceas solemn devine un risc, dacă nu o impietate. Un risc, deoarece cum ai putea leși din adevărul lucrurilor deja spuse, o impietate că orice cuvinte al folosi sînt oarecum de prisos afară de exclamațiile de adorație și îmbre. Poate, căzut tu însuși pe gânduri, să-ți fulgere prin mințe ființa de aur și noapte a Poetului așa cum se ivește din nepleteritoarea-1 operă.

Cred că pentru Eminescu semnificative sînt trei lucruri ale operei și vieții sale legate de ființa patriei:

Întîi că își alege momentul bătăliei de la Rovine, în Oltenia, ca simbol al luptei pentru libertatea neamului.

Al doilea că în izbăvirea prezentului (său) îl evocă și invocă pe Ștefan cel Mare, domn al Moldovei. Și al treilea, că efectuează ca gest concret — practic drumeștia înpro Ardealul lui Horia și al Școlii ardelenice — Blajul — și mai tirziu și celelalte plaiuri românești, într-o

viziune de întregire a țării. Iată manifestarea unității noastre naționale într-o hartă clară și decis conturată de Poet. Fiindcă i s-ar putea reproșa în mod fals un indiferentism pentru patriotismul momentului. Războiul de Independență de pildă, ne-reflectat de Eminescu în poezie, așa

Gînduri la Eminescu

cum ciudat apare un indiferentism la Goethe sau Schopenhauer față de momentul lor istoric (1813). Dar abstracție făcînd de articolele politice, Eminescu n-a fost un patriot ocazional și n-a răspuns la marile convulsii ale epocii sale prin poezii ad-hoc. Aceasta nu exclude defel un alt tip de creator: decât Alecsandri și, deseori, Coșbuc, vibrînd pe eveniment.

Instrumentul său poetic rezona mai adînc la ecouri esențiale, iar cele câteva poezii patriotice propriu-zise sînt într-un sens totale. În altă ordine de idei, multe din poeziile sale postume ar trebui examinate din perspectiva vremurilor noastre. Nu zic moderne fiindcă mo-

dernism, postmodernism etc. mi se par simple clichete cu rol orientativ. Versuri precum: „Cînd torsul s-aude, l-al vrăjilor caier, / Argint e pe ape și aur în aer” sau „rază de nea” mi se par mai moderne (noi) decât multe din versurile contemporanilor. Mă gîndesc la un sonet

precum „Coborîrea apelor”, cu orgеле sale uluitoare, sau poezia „Dormi”, strecurînd o adîncă tristețe baco-viană sau în slîrșit, la versuri ca și cele din „Momento mori”, scris de Eminescu într-adevăr tînr, și care închid posibilitatea oricăror încercări de ierarhizare obraznică, cum uneori grăbit se procedează. Iată de pildă:

Cînd posomoritul basmu — vechea secolelor strajă —
îmi deschide cu chei de-aur
și cu-a vorbelor lui vrajă
Poarta naltă de la templu unde
secolii se torc —
Eu sub arcurile negre cu stilpi
nalti suiți în stele,
Ascultînd cu adîncime glasul

Festivalul național „Cîntarea României”

Un constructor de vioari „Stradivarius”

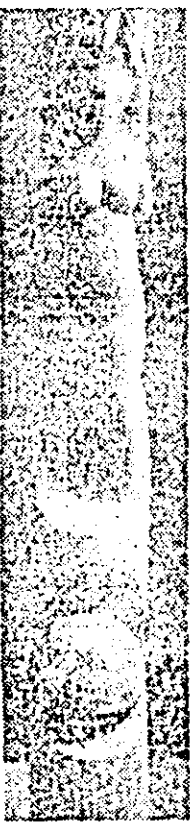
De mult timp voiam să-l reînvi-nesc pe lutierul popular Ludovic Kalmar. Poate că era omul pe care doream cel mai mult să-l văd în acea duminică de februarie în care s-a deslășurat, pe scena din Olari, clapa pe CUASC Sîntana a celei de-a VII-a ediții a Festivalului național „Cîntarea României”. Cînd bătrînul meșter popular, care va împline în acest an 89 de ani, a pus pe masa juriului ultima vioară model „Stradivarius” pe care a realizat-o în anul 1988, parcă întreaga sală a început să vibreze în jurul acelei execuții deosebite de îngrîșite, cu un cap ornamentat artistic, acoperit cu un lac brun-închis. L-am pîrlit, îngă noi, la masa juriului. Ludovic Kalmar este unul dintre cei mai culli meșteri populari pe care l-am întîlnit în drumurile reportericești spre „Porțile Zărandului”, dar și unul dintre mari „poezi” populari ai lemnului, pentru care sursa primă a inspirației trece dincolo de subiectivismul propriilor confruntări cu timpul în cadrul sunetelor perfecte, destinate a fi înălțate în marile săli de concert. Ceea ce conținea pentru

meșterul lutier Kalmar nu este, cum s-ar putea crede „fidelitatea” față de supralata cioplită cu migală, ci restituirea inelutabilului ascuns în materie, ascuns în lemn. Abia în clipa în care a descoperit, printr-o tenace muncă, intuiște și îndemnează că două așchii (sau beșjoare) scose din același trunchi de copac, ori din aceeași scîndură, nu au sunete identice meșterul din Olari a lăcut marile pas al minții și întîmil spre „deslucarea” talențelor celebrului lutier italian. Dar de la cunoașterea până la execușie mai trebuie rezolvate o mie și una de lucruri. De pildă, cum poți să faci ca o scîndu-

rd cu o suprafață mare, cîl fața unei vioari, să scînteie, în fiecare punct al ei același sunet? Numai într-o asemenea unitate perfectă, sunetele scouse de corzi sub vraja arcusului vioarii, nu se vor „bîntui” reciproc! O asemenea lucrare, ne spune bătrînul Kalmar, nu se poate face decât manual, cu cele mai fine dășli din cile se pot imagina în lume, prin mii și mii de „scobituri”, pînd pe materialul vioarii se transformă într-o unitate perfectă de sunet. Astăzi cele 75 de vioari tip „Stradivarius” confecționate de meșterul popular Ludovic Kalmar sînt răspîndite în întreaga țară, dar și aproape pe toate continentele pămîntului. Aceste vioari, sub arcușurile marilor violoniști, ne transpun în lumea ultrarafinată a sunetelor pe care numai vioarele „Stradivarius” le pot scoate, într-o suavitate tonală din sfera inelutabilului. Cele 75 de vioari confecționate pînd în prezent înscamnă o operă de proporșii apreciable, care este cinstită astăzi în marile festivaluri ale muncii și creației libere, festivaluri în cadrul cărora se afirmă, într-o deplină unitate și armonie, toate generațiile și categoriile de creatori din patria noastră. Desigur, drumul lui Kalmar spre această desăvîșire creatoare a fost lung, chiar foarte lung, de peste patru decenii din clipa în care a obșinut, în îndepărtata lui tinerețe, certificatul de calificat. După ce a înălțat în sat 40 de acoperișuri de case și 18 acoperișuri de bucătări de vară, lucrînd în calitate de șef al echipei de dulgheri de la cooperativa agricolă de producție din localitate, în ultimii ani s-a dedicat, în exclusivitate muncii de lutier popular.

Acum, după ce a „căldorit” o viață de om prin spațiul sunetelor — apropiînd mereu, cu răbdare, în-cusînță și tenacitate lemne, scînduri, beșjoare după criteriul aducerii la același „numitor” comun al sunetelor — din cauza bătrîneții nu mai poate construi decât o singură vioară tip „Stradivarius” pe an. Continuă însă și astăzi să citească biografiile de oameni celebri, citește și recitește pentru a zecea oară monografia familiei „Stradivarius”, continuă să vină în contact prin lectură cu epoci de cultură, civilizașii, eroi, gînditori, inventatori și artiști ca un tenace autodidact, continuînd să guste bucuria creașiei de orice natură ar fi ea, dar mai ales taina vioarilor. În acest univers, lumina întîmil și ochilor săi vibrează în noul timp istoric al patriei, asemenea sunetelor ce se înalță de pe coardele unei vioari „Stradivarius” construită de mîinile sale.

EMIL ȘIMĂNDAN

„Trilogia pîinii” sculptură de IOAN TOLAN

Bătrînul își mișcă încet umerii potrivindu-se în haină. O încheie. După ce își puse și căciuia, privi grătarul cu mîner și pipăi cu degetul marginea largă a sticlelor... așa știa el mai sigur dacă sunt cumva ciobite, căci ochii... Vîrî apoi mina dreaptă în buzunar: totul era bine aici, și punga și balista — la locul lor. Aprecie ziua și vremea prin fereastra bucătăriei, dar înălțimea etajului nu-l ajută prea mult. Tuși încet, luă grătarul în mînă, pe cealaltă o întinse după legătura cheilor...

— Mergi pe jos?
O clipă ezită, apoi severitatea feței i se dovedi zîmbet și răspunse aparent foarte mirat:
— Cum pe jos?! Cînd am umblat eu pe jos?
— Și cu care te duci?
— Păi... nu merg decît după lapte! E aproape, am s-o iau pe „1-31”.

— Dacă nu mergi pe jos vin și eu cu tine!
— Cum să vi și tu? Ești dezbrăcată...
— Mă îmbrac repede. Haide, ajută-mă... Te rogi!

Bătrînul oftă dar nu avu încotro. O îmbrăcă, o luă de mînă și coborîră pînă în fața casei.
— Stai, Bunicule, stai!
— Stai.
— Ne pregătim acum, așa-i?
— Așa-i. Ne pregătim.
— Atunci, fă!...
— Da, da... am uitat!
— Cum poți să uiți așa ceva?
— Așa-i, nu e voie să uit.
— Sigur că nu! Haide, fă!...
— Pfff!... Pfff!... și dădu să pornească.

— Nu, nu-i destul! Trebuie să faci mai mult!
— Așa-i, Manuela, tu ai dreptate! Uite că fac: Pfff!... Pfff!...
— Acum e bine, Bunicule. Să mă uit?
— Da, uită-te. Cum e, putem porni?
— Putem, Bunicule! Semnalul este verde!

— Pfff!... Haide! Fetița îl trase înșă de mînă, oprindu-l:
— Iar ai uitat, Bunicule?
— Nu, n-am uitat. Trebuie să fluier?
— Trebuie, Bunicule!
Bătrînul fluieră, mai puțin de două ori și porniră.

— Vezi Bunicule, vezi că n-ai uitat?
— Nu, n-am uitat.
Merșeră un timp tăcuți dar Bătrînul, care știa timpul, mai puțin din cînd în cînd. Un polei subtil cîntă sticla vederii omului înghetase din burnița și ceața dimineții.

— Trebuie să mergem încet, Manuela!
— Alunecă, Bunicule?
— Da, și nu avem nisip!
— Ce să facem cu nisipul?
— Să-i dăm drumul pe șină, înaintea roților!
— Și nu avem?
— Nul!
— Dar apă mai avem, Bunicule?

— Mai avem.
— Cînd trebuie să luăm apă?
— Îți spun eu.
— Dar să nu uiți!...
— Da, da... să nu uiți!
— Bunicule!...
— Ce este?
— Bunicule, tu cînd ai învățat să mîi locomotiva?

— Demult... Bătrînul oftă. Trebuia să fie și atent căci ochii lui, picioarele, chiar și inima... Bune toate dar... desigur desigur, poleiul, nu slăbiciunea lor! Trebuie să fie atent...
— Aaa... ce spui? Demult!... Și acel DEMULT, începînd cu ucenicia din 1931, stagiul de FOCARIE și școala de mecanici... atunci s-au adunat toate școlile la un loc, cele de la Brașov, Ploiești, Iași, Tighina, Dej... unde se descoperiseră „nuclee comuniste” și au adus toți elevii la Arad! Auzi care au urmat, care... Nu auzi, Bunicule?
— Cum să nu auz?
— Aveai și tu cinci ani atunci?

— Pe mine nu mă doare!
Fetița își înclină capul și nu mai spusese nimic. Nu se putea supăra pe Bunicul dar de ce el întotdeauna o mînea, spunînd că nu-l doare inima? Dar doctorul care vine? Dar picăturile? Și țigările pe care le ascunde... știe ea unde își ascunde Bunicul țigările, chiar dacă nu spune altora!... Plecară mai departe.

— Bunicule!
— Spune, Manuela...
— Cînd mergem să vedem locomotivele, Bunicule?
— Le-ai văzut...
— Nu... Pe cele ale tale vroau să le vedem. Cele vechi, de la dep...
— Depou!
— De acolo.
— La primăvară!
— Acum nu putem?
— Putem, dar locomotivele mele...
— Ce-i cu ele, Bunicule?
— Este iarnă și locomotivele dorm!
— Ca ursul?
— Cum?

— Ursul nu doarme iarnă?
— Doarme. Da, ca ursul dorm.
— Și sunt negre?
— Da, negre.
— Dar ursul nu-l negru!...
— Nu-l.

Cornel Marandiu

Trenul cel nesfîrșit...

— Cam așa!
— Atunci pot să învăț și eu?
— Cum nu?
— Și mă înveți?
— Te învăț, Manuela.
— Și o să mergem și cu PACIFICUL?

— O să mergem și cu PACIFICUL!
— Cînd?
— Da... Ce cînd?
— Cu PACIFICUL!
— La vară!
— Acum nu putem?
— Nu, Manuela, PACIFICUL merge prea repede și acum...
— Știu! Iarna trebuie să mergem încet! Așa-i?

— Da, așa este.
— Fă, Bunicule, fă!
— Cum?... Da, da, uite fac: Pfff!...
— Și să fluier, Bunicule!
— Da, să fluier...
Fluieră, apoi se opriră și „1-31” trase...

— Salut, nea Vasile, ce faceți?
— Luăm apă!... strigă aproape fetița, înainte ca Bătrînul să apuce a răspunde la salut măcar.
— Exact! Sunteți cu locomotiva văd!...
— Sigur! Bunicul merge numai cu locomotiva!
— Știu! Eu îl cunosc pe Bunicul tău!

— Și îl iubești?
Bătrînul își aprinse țigara. Cînd luau apă întotdeauna profita, mai ales cînd acasă...
— Dacă fumezi avem timp să luăm și cărbune, nu-l așa Bunicule?
— Așa-i Manuela, o să luăm și cărbune!

— Bunicule!...
— Da?
— Bunicule, pe locomotivă o doare inima?
— O doare cîteodată.
— Ca pe tine?

— Și la primăvară se trezesc?
— La primăvară vor fi flori pe cîmp...
— Și locomotivele înflorește!
— Și PACIFICUL?
— Oo!... PACIFICUL înflorește cel mai frumos!

— Albastru!
— Da, albastru...
— Bunicule...
— ?...
— Bunicule, atunci de ce se face iar negru PACIFICUL?
— Este bătrîn!
— Ca tine?
— Da, ca mine.
— Dar tu nu ești negru! Tu te-ai făcut alb!

Au luat laptele și încă altele. Brațul și-l simțea greu, parcă cineva încerca să-i extragă încet dar nemilos un nerv lung, lung, prin mîna care ținea...
— Nu schimbăm locomotiva, Bunicule!
— Schimbăm, cum nu? Acum ducem greutate și trebuie să mergem cu „2-30”!

— Acea tare...
— Da, aceea tare, pentru trenul de marfă.
— Bunicule, ce-i aceea MARFA?
— Cum?... Da, marfă, da... Tot ceea ce duce trenul!

— Și oamenii pe care-i duc trenul sunt marfă?
— „Depinde unde-i duce!” — brusc se văzu iar, ca tînr mecanic al acelor trenuri militare...
— Nu mă auzi, Bunicule?!...
— Cum nu, cum nu? Spune Manuela...
— Am schimbat locomotiva, dar n-ai făcut!
— Așa-i, n-am făcut.
— Fă!
— Uite că fac: Pfff!... Pfff!...
— Și fluieră, Bunicule.
— Fluier...!

Profil de poet

Lucian Emandi

Cîntec mecanic

Robotul meu scrie versul.
Tot scrie de-o vreme, tot scrie,
Te alăturieste îndărnic
Și le strigă semei în răsrucl.
Cuvintele lui nu sînt însă cuvinte,
Sînt doar adulmecare de sensuri,
Arlhelipuri și semne vînturate prin
vîmi;
Scrumul esențelor cernut prin sîta
tăcerii
Și aneantizat în magneți și nuclee;
Vîntoare de coduri și vînt,
Cu gonacii rătăciți în oglinzi.
Ce scriitură ciudată, cu slove sucite!
Ce demilitare grozavă!
Total e altfel — contrarul contrariilor:
(Anti-poezie, anti-Ilrism, anti-cuvînt,
anti-anti...)
Cîntec mecanic și sterp, înghinat lărd
noimă;
Drum încheit și invers, rătăcit prin
sîntașme,
Ce șerpuiește zadarnic de la o lăcere
la alta
Și de la nimic, la nimic.

Scut

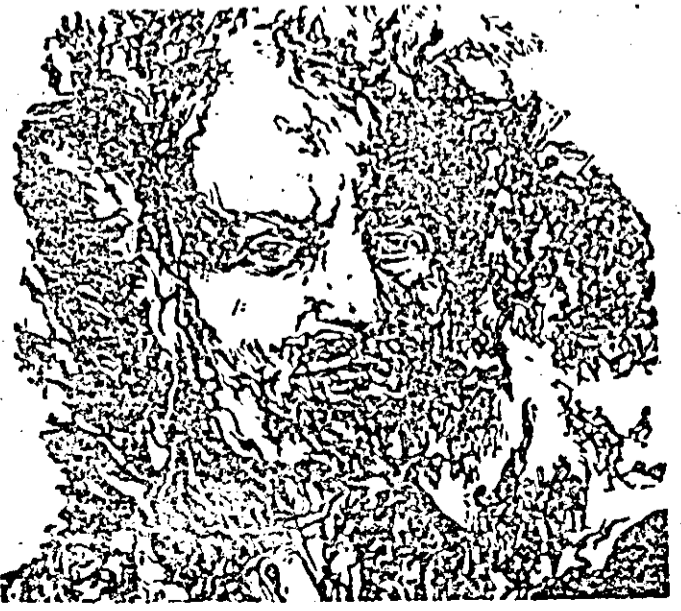
Să nu te-înbrați în negru niciodată,
Nici chiar atunci cînd voi porni la
drum
Spre țara cea de taină, guvernată
Sub zodiu de neguri și de lum.
Alege roșul, albul, violetul,
Ori poate-albastrul cerului senin,
Și de te-mbie dorul, sau regretul,
Să uiți meru puțin elte puțin.
Din întâmplări de-și vor veni în mînte
Culege doar lumină și culori,
Înfrînge-te cu jarul din cuvinte
Și-nalță curcubeie-n prag de zor.
Să-și stea în calea gîndurilor scut
Ce apără de dor și de trecut.

Destin

Telal de-atip, duc zborul cu
vorbele-n piață,
Așa cum îngoveșii panglicii și
jucării,
De treci prin blăciul vremii, strălucile,
să știi
Că aîd, ascunse-n ele, elanuri de-o
viață.
In flece silabă, ca ștertil-n
vechime,
Zidul iubiri și dorul, cu nimburi
marl încluse,
Și bate în adîncuri, cu zărlștile
nînse.
Chiar înlma-ngropată sub clopotul
de ilme.
Cu degete ulmite încereți să-și alegi
Străluminat, cuvinte să-și vindă pe
măsură,
Le potrivești zadarnic pe-a visului
statură
Și pleci cu mîna goală, că nu le
înțelegi.
Te-ntorci din drum, și iarăși în slava
lor le lași,
Că toate-și par croite doar pentru
urlași.

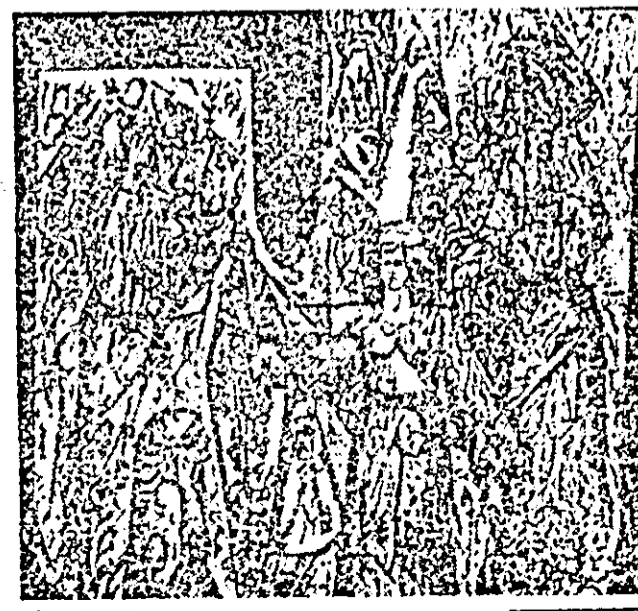
Robind la vis

Robind la vis, meru m-am tot
șmerit
Și-am dus ofracdă înlma-n zadar
La un părcinle, mincinos altar,
Ce doar înclpulprea l-a slînșit.
M-am închinat zăbavnice și-am hulit,
Arzînd tîmli pe-nvăpăieri de jar
Și m-am întors prin vreme iar și iar,
Prelfigurînd același tainic ril.
Hotărnicînd între nimic și este,
Sporeau lumini, cu mari i omeli, pe
cetește.
Iar lumul jertfei răsucit în vînt
Scriind pe zări istorii apocrife,
Tăcerile ascunse-n hierogliffe
Înmugurînd, s-au prelăcut cuvînt.

Ioan Cott

„Crișan”

Lia Cott

„Sărbătoare”

Controlul îndeplinirii hotărîrilor

(Urmare din pag. 1)

participa la conducerea activității economico-sociale.

Totodată, comitetul de partid a inițiat o serie de analize la fața locului privind creșterea nivelului tehnic și calitativ al produselor, ținând seama de faptul că o mare parte a producției întreprinderii este destinată exportului. Cu aceste prilejuri au fost luate măsuri de urmărire zilnică a produselor destinate exportului, folosire judicioasă a capacităților de producție și a forței de muncă. Trăgînd concluziile care se impuneau, organizațiile de bază au analizat și controlat modul de respectare a ordinii și disciplinei, a calității, în fiecare atelier și formație de lucru, punîndu-se un accent mai mare pe întărirea autocontrolului pe fluxul de fabricație, o experiență bună în acest sens avînd organizațiile Montaj I și subasblare. Prin controlul permanent al comunistilor s-a

reușit ca toate comenzile la export să fie onorate la termenele stabilite, fără nici un refuz pentru calitatea necorespunzătoare. Și, tot cu prilejul controlului și analizării activității de creație tehnico-stiințifică în cadrul întreprinderii s-a constatat că, în anul 1987 aceasta s-a desfășurat cu mari deficiențe, impunîndu-se impulsivitatea activității comisiei inginerilor și tehnicienilor și implicarea mai puternică a comunistilor în acest domeniu deosebit de important. Ceea ce s-a și realizat. Astfel, în 1988 în întreprindere a crescut simțitor numărul invențiilor și inovațiilor, fiind de remarcat faptul că toate sînt aplicate în procesul de producție, ducînd la creșterea eficienței acestora.

Deși, ca urmare a controlului îndeplinirii hotărîrilor, la „Victoria” s-au obținut rezultate bune, nu peste tot activitatea de control a fost bine organizată, atît la nivelul comitetului de partid cît și al unor organizații de bază mani-

festîndu-se superficialitate în urmărirea îndeplinirii unor hotărîri, cum ar fi respectarea strictă a disciplinei tehnologice în toate secțiile de producție, găsirea unor modalități eficiente de recuperare a materiei prime și materialelor, folosirea mai judicioasă a bazei tehnico-materiale. Totodată, se impune o muncă mai susținută pentru creșterea răspunderii personale a comunistilor, a membrilor comitetului de partid, care trebuie să informeze periodic asupra modului în care și-au îndeplinit sarcinile încredințate. Este necesar, de asemenea, ca analizele efectuate de comitetul de partid, de colectivele de control stabilite pe domenii de activitate să se soldeze întotdeauna cu măsuri concrete de înlăturare a deficiențelor semnalate și să se organizeze controlul îndeplinirii acestora, colectivele de control trebuind să se implice și în realizarea lor, alături de ceilalți comunisti.

Producția fizică, realizată ritmic

(Urmare din pag. 1)

reliefate și de atenția deosebită cu care Elena Șanta (foto nr. 2) verifica un schelet metalic de umbrelă, de curînd finalizat. • Ritmul intens în care se acționează pentru rea-

lizarea exemplară a producției fizice se evidențiază pregnant și în atelierul textil. Aici, am stat de vorbă cu Nedelăa Ionă, șefa unei echipe care montează calotele umbrelor. Procesul de montaj al calotelor este alcătuit din mai multe operații tehnologice, unele muncitoare din echipă cunoscînd, în medie, 4-5 operații tehnologice. „Iată de ce, în acest an, una dintre preocupările noastre — ne spunea șefa echipei — o constituie creșterea numărului de muncitoare care să cunoască toate operațiile tehnologice de montaj. Aceasta va conduce implicit și la sporirea productivității muncii, cît și a calității umbrelor”.

Considerăm că aspectele înfățișate pînă acum reliefează convingător multiplele preocupări ale colectivului secției logate de realizarea ritmică, în condiții de calitate superioară, a producției fizice — preocupări ce se evidențiază și la punctul de control tehnic de calitate final al umbrelor, unde C.T.C.-iștele Dorina Cilan, Viorica Farcaș și Paraschiya Ureche (foto nr. 3) controlau cu cea mai mare atenție umbrelele, mai înainte ca acestea să fie livrate beneficiarilor.

În prag de primăvară, cumpărători prin magazinele cu articole de uz gospodăresc

Temperaturile ridicate înregistrate în această săptămînă ca și evoluția de ansamblu a vremii din ultima perioadă — evoluție care, potrivit meteorologilor, va păstra aceleași caracteristici și în zilele următoare — au determinat declanșarea mai devreme în acest an a lucrărilor agricole de primăvară, atît în unitățile socialiste cît și în gospodăriile populației. Drept urmare, în ultimele zile, magazinele comerciale de stat specializate în vânzarea uneltelor și materialelor de uz gospodăresc, în primul rînd a celor necesare lucrului în grădini, au cunoscut un puternic aflix de cumpărători. Cum sînt însă pregătite, dar mai ales a-provizionate aceste magazine, în ce măsură reușesc ele să răspundă numeroaselor și diverselor solicitări ale gospodărilor arădeni — iată întrebarea, la care, pentru a-l afla răspuns, am intrat, în postura de cumpărători, în câteva unități cu acest profil din municipiul nostru.

În zilele următoare — ne informa șeful de unitate Ioan Ghinga — magazinul urmează să pună la dispoziția cumpărătorilor câteva produse de uz gospodăresc care pînă acum au lipsit: împletitură din sîrmă zincată, țesătură din sîrmă, motocositori „Carpați”, diferite tipuri de lanțuri ca și

ză (timpurie și de toamnă), andive, de alte legume. Existau, de asemenea, semințe de sorg, phalaris, rapiță, de iarbă pentru spații verzi, de flori (petunii, zorele, regina nopții, garoafe etc.). Ca fapt negativ — nici pînă la această dată magazinul nu a primit sîmînța de mazăre, arpașie și usturoi, deși aceste culturi fac parte din urgența I la semănat, iar ca informație: același fond de marfă se poate procura zilnic și de la magazinul similar din Piața UTA, magazin care, deschis mai recent, cunoaște încă o mai mică afluență de cumpărători.

MIRCEA CONTRAS

Raidul nostru

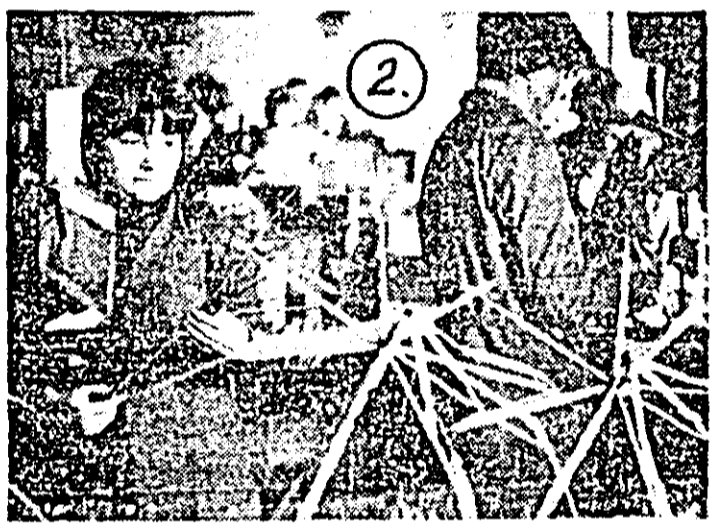
mult solicitatul robot de gospodărie „Hercules” cu multiple întrebunări: sfîrșirea și măcinarea porumbului, polizor pentru ascuțit unelte, fierăstrău circular pentru tăiat lemne, pompă de apă. Din păcate, continuă să lipsească pompele electrice pentru ligat, furtune cu inserție de plîză, stropitori pentru grădini, găleți zincate și din material plastic, aparate pentru stropit via, roabe metalice.

La rîndul său, unitatea I.C.S. metalo-chimice nr. 91 din Mîcălaca oferă gospodărilor din acest cartier hîrlețe, fierăcoape, topoare, sape, fierăstraie obișnuite și „coadă de vulpe”, cozi pentru unelte. Nu se găsesc însă — deși, după cum ne spunea gestionarul Emil Ionescu, sînt solicitate zilnic — lopeți, greble, furci cu trei și patru coarne, pinze de fierăstrău. Situație pe care, în linii mari, am întîlnit-o și în celelalte magazine cu profil similar.

Și pentru că vremea în aceste ultime zile de februarie a creat în sol condiții de temperatură și umiditate propice începerii semănăturii culturilor de primăvară am intrat, în aceeași postură, în unitatea specializată în vânzarea semînelor legumicole de pe strada Cerneli. Unitate unde am întîlnit nu doar o abundență mare de cumpărători ci și de sortimente și soiuri de semînte, multe din categorii biologice superioare (elită și superelită), de diverse timpurietăți. Ca fapt pozitiv, magazinul este aprovizionat aproape zilnic ceea ce face ca, chiar dacă un sortiment se epuizează mai repede (în fiecare zi trec pragul magazinului sute de cumpărători) el să nu absenteze din rafturi mai mult de o zi-două. Vineri dimineața erau oferite cumpărătorilor o mare varietate de semînte de ardele și tomate, de rădăcinoase (mai puțin țelină), de vinete, conopidă, gulii, gulioare, verdeturi (spanac, salată), var-

Mai întii, două constatări de ordin general. Dacă pînă nu demult rețeaua acestor magazine se reducea, practic, la două (cel de pe Calea Victoriei și din Aradul Nou) în ultimii ani, odată cu dezvoltarea și modernizarea comerțului arădean, această rețea s-a extins și diversificat considerabil. Practic, în fiecare din marile cartiere ale orașului există, în cadrul unor unități comerciale aparținînd I.C.S. mărfuri metalo-chimice, raioane specializate în desfacerea uneltelor de uz agricol. Și a doua constatare: în general, comparativ cu anii trecuți, la acest început de primăvară timpurie, ele sînt mai bine aprovizionate. Spunem „în general” deoarece, așa cum vom vedea, chiar dacă situația aprovizionării s-a îmbunătățit, încă continuă să lipsească unele produse de strictă utilitate.

Cea mai mare și importantă unitate comercială de vânzare a uneltelor și mașinilor agricole continuă să rămînă magazinul „Gospodarul” din cadrul complexului comercial „Intim” de pe Calea Victoriei. La acest sfîrșit de săptămînă el oferea cumpărătorilor o largă gamă de unelte necesare lucrului în grădini și livezi: sape, săpăligi, cazmale, furci, fierăcoape, foarfece pentru pomi și vie, fierăstraie, greble, cozi din lemn pentru acestea.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Adevăratul examen este cel al promovării

— V-ați întors nu demult timp de la pregătirea centralizată efectuată la Băile Felix. Cu ce concluzii, cu ce câștig pentru echipă?

— Eu zic că a fost o acțiune rodnică și necesară, ea marcînd o etapă importantă în drumul pentru atingerea obiectivului propus — promovarea în primul eșalon handbalistic al țării. Vreau să remarc faptul că toți componenții echipei au dovedit seriozitate și conștiințiozitate în pregătire, o pregătire care a solicitat la maximum disponibilitățile fizice și volitive ale jucătorilor.

— Nu e prea ușoară viața în B...

— Și cu atît mai puțin ușoară va fi — sînt sigur — în divizia A. Dar dacă ne-am încumetat la un asemenea gînd — promovarea în prima divizie — și mai ales ținînd seama de grija și încrederea cu care sîntem înconjurați stă și trebuie să stea în puterea noastră împlinirea acestui deziderat.

— Să înțelegem din cele spuse că promovarea nu mai ridică probleme?

— Am mai zis-o și cu alt prilej: teoretic ea nu ne mai poate scăpa, dar în sport — s-a văzut nu o dată — ierarhiile se pot schimba peste noapte. Ceea ce, sperăm să nu se întîmple în cazul nostru, drept pentru care ne-am luat o serie de măsuri asigurătorii, între care în primul rînd intensificarea antrenamentelor pentru mărirea capacității o-

fensive și organizarea unor partide cu echipe cu un stil de joc cît mai diferit. În cadrul acestor jocuri de pregătire s-au înscris și meciurile desfășurate în compania campioanei județului Timiș (scor 43-32) sau a divizionarelor A, Comertul Sînicolau Mare pe care, după ce ne-a întrecut în

Convorbire cu IOAN BÜRGER, antrenorul echipei de handbal „Strungul” Arad

primul meci (30-32), am învins-o apoi de două ori (scor: 29-23 și 26-24). Partida de marți, 21 februarie, tot cu Sînicolau Mare, s-a înscris în aceeași arie a pregătirilor pentru apropiata reîncepere a campionatului diviziei B, un test util pe care l-am trecut, din nou, cu bine.

— Într-adevăr, dat fiind faptul că meciul s-a încheiat în favoarea noastră la scorul de 29-27. Pe care dintre jucători l-ați remarcat?

— Ca și pînă acum, au dat deplină satisfacție Naqy, Robu, Weisz, Crivăț (parțial), Ionescu și Deacu.

— Cum la fel am gîndit și noi, cu o subliniere în plus pentru jocul inteligent al lui Deacu și intervențiile salvatoare ale celor doi portari, Apostu și Filimon. În altă ordine de idei, nu credeți, totuși, că echipa primește cam multe goluri?

— Așa este, replierea în apărare făcîndu-se uneori de-

fectuos, moment asupra căruia am insistat și vom insista și în continuare.

— Indisponibilități?

— Din fericitate, nici una, totuși, acică Apostu, Filimon, Popa (portari), Deacu, Ionescu, Weisz, Naqy, Crivăț, Robu, Urs, Avram, Boldor, Miran, Irîmă, Călin, Merle, Mîndek și Ivășcu fiind prezent în totalitate la pregătiri.

— Ce cuprînd ele în continuare?

— Un turneu puternic la Pitești, la sfîrșitul lunii, cu participarea unor divizionare A și B, apoi un altul — de aceeași talie — la Cluj-Napoca, iar în a doua decadă a lunii martie un turneu organizat la Arad, avînd drept parteneri de întrecere Carpați Mîrșa, Metalul Lugoj și cealaltă divizionară B arădeană, Constructorul.

M. DORGOȘAN

În câteva rînduri

Astăzi se vor desfășura meciurile retur contînd pentru sferturile de finală ale cupelor europene la handbal feminin.

În Sala sporturilor din Tg. Mureș, în cadrul „Cupel campionilor europeni”, echipa locală Mureșul va întîlni formația spaniolă Iber Valencia.

În „Cupa cupelor”, echipa Știința Bacău va juca pe teren propriu cu formația Vasas Budapesta.

În „Cupa Federației Internaționale”, echipa Chimistul Rm. Vilcea va evolua în deplasare în compania formației sovietice Rostelmaș Rostov pe Don.

ANIVERSARI

17 garoafe roşii şi un călduros „La mulţi ani!” pentru STAN LIJANA, din Chisindia. Îi urează bunicii Lenuta şi Mitruţ Stan. (119988)

Cinci ghlocei, pentru BLAGOE GRAŢIAN, din Lipova şi un călduros „La mulţi ani!” cu ocazia zilei de naştere, îi doreşte părintii bunicii şi străbunicii. (119744)

Pentru MIKLOS STEFAN, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani, soţla îi urează „La mulţi ani!”, sănătate şi toate cele bune. (119953)

40 garoafe şi un călduros „La mulţi ani!”, multă sănătate şi fericire pentru TEODOR GHERGAR, din Sebis. Îi urează soţla, părintii şi copiii, Lucian şi Teodora. (119957)

56 garoafe roşii şi un călduros „La mulţi ani!”, pentru MIHAILIN MARIA, din Livada, comuna Buteni. Îi urează fiica Luminiţa, nepoţii Loredana, Laura, Marius şi Sorin, din Arad. (119969)

29 de garoafe şi un călduros „La mulţi ani!” pentru Luci Bun, din Sebis. Îi urează soţul Damaschin şi fiica Diana. (119754)

Odată cu împlinirea a 6 şi, respectiv, 7 primăveri, un călduros „La mulţi ani!”, sănătate şi numai bucurii, pentru Răzvan şi Dragoş Nenţă, din partea părinţilor şi bunicii Mitrov. (119706)

Cel mai frumos ghlocei pentru Cristina şi Sebastian Zigre, cu ocazia zilei de naştere. „La mulţi ani!” fericit, le urează mămică. (119835)

Pentru DACIAN BURADA, la împlinirea celor 14 ani, îi urăm sănătate şi „La mulţi ani!”. Verişoara Ancuţa şi bunicii Mureşan. (119904)

14 trandafiri roşii, la cel 14 ani împliniţi, mulţi ani cu sănătate, noroc şi spor la învăţătură, dragii şi frumoasei noastre nepoate, Stuparu Cozruţa Ariadna, din partea bunicii Marjoara şi Virgil Haiduc, din Arad. (119728)

35 de garoafe, un călduros „La mulţi ani!”, pentru Ana Belean. Îi urează mama, tata, Via şi Ciprian. (119629)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 49 de ani, lui VASILE CONSTANTIN, soţla, copiii, nepoţii, cucerii, îi urează „La mulţi ani!”. (119413)

Avi, la a V-a aniversare a zilei de naştere pentru HEREDIA DORIN IONEL, din Arad, multă sănătate, fericire şi un călduros „La mulţi ani!”. Îi urează mami şi tati. (119958)

5 gingaşi ghlocei, multă sănătate fericire şi „La mulţi ani!” pentru Leonida Duma, din Sria. Îi urează mami şi tati. (119972)

VINZĂRI - CUMPARĂRI

Vind casă, arhitectură modernă parter plus 2 nivele, 6 camere la parter, garaj, încălzire proprie, accept şi judeţul, telefon 38024. (119705)

Vind casă ocupabilă, cu grădină, în zonă nesistemată, Grădişte, str. Petru Rareş nr. 79, telefon 13941. (119821)

Vind apartament, trei camere, gaz metan etaj X. Informaţii, telefon 31567. (119882)

Vind Dacia 1100, stare foarte bună. Informaţii, telefon 10118, după ora 15. (119611)

Vind Fiat 600 D, motor 750, telefon 13036. (119614)

Vind maşină Dacia 1310 break, cu elemente CN, telefon 29014. (119646)

Vind Dacia 1310 break, nouă telefon 38152. (119647)

Vind apartament 3 camere, bloc 503, sc. C, etaj I, ap. 6, Micălaca, Informaţii suplimentare, Ştefan, str. 16 Februarie nr. 70, telefon 133. (119651)

Vind casă în Curtici, str. Mărăşeşti nr. 29, Informaţii în Arad, str. Poetului 102, telefon 45793. (119653)

Vind aragaz complet, telefon 16322. (119657)

Vind casă particulară cu 3 camere şi anexe, str. Oborului nr. 19, Bujac. (119660)

Vind casă cu grădină şi anexe şi mobilă dormitor, str. Oltuz nr. 102, Pirneava, Inco Elena. (119661)

Vind Dacia 1300 îmbunătăţită, preţ convenabil, bloc 12, sc. A, etaj III, ap. 15, după ora 15, familia Morar. (119665)

Vind apartament cu 2 camere, bucătărie, baie, antreu, confort II, parter, zona Vlaicu, bloc B, telefon 47780. (119670)

Vind autoturism EM 461, motor diesel de Braşov, în stare de funcţionare, Martin Vasile, comuna Sînpetru Mare, satul Saravale, telefon 21. (119672)

Vind motor tăiat lemne TN 618 cu tracţiune, urgent, preţ convenabil, Pruncu Gheorghe, localitatea Ineu, str. M. Eminescu nr. 75, zilnic. (119674)

Vind autoturism Dacia 1320 CN, nouă şi Dacia 1310, telefon 969/21176, între orele 16-20. (119677)

Vind maşină de cusut pentru blănărie, marca Singer - mare, telefon 20266. (119678)

Vind deck de „Technon”, boxe 15 W, 2x15 W, pikup „Tesla”, telefon 61332. (119679)

Vind casă mică, grădină mare, Grădişte, telefon 38366. (119417)

Vind apartament, 2 camere, confort I, cu gaz, calea 6 Vânători, bloc V-6, sc. B, ap. 15. (118708)

Vind rulotă nouă, pentru Dacia 1300, localitatea Agrisu Mare nr. 839, familia Thlu. (118711)

Vind blănă bizam, lungă. Informaţii, telefon 22460. (118715)

Cumpăr una cutie falantă albă, telefon 22164, după ora 17. (118726)

Vind platformă mare, pe acuri, în stare bună, Chebeleu Ioan, comuna Cermei nr. 337. (118732)

Vind, cu preluare rate, apartament bloc, 3 camere, etaj II, bloc 707, telefon 47677. (118733)

Vind televizor Miraj, usă furnir stejar, lustră, garniţă 2 m, telefon 24060. (118738)

Cumpăr apartament, central, 3 camere, telefon 69507. (118741)

Vind autoturism „Skoda Octavia”, Arad, Calea Aurel Vlaicu, bloc Z-32, sc. B, ap. 6. (118746)

Vind apartament 4 camere, televizor, frigider, aragaz, telefon 49287. (118747)

Vind maşină de tricatat Veritas 180, la preţ convenabil, telefon 38402. (118748)

Vind Dacia 1300, stare perfectă, telefon 32718. (118802)

Vind Volga diesel, motor IFA, telefon 22147. (118814)

Vind televizor, nou, „Elicrom”, sau schimb cu video Player. Informaţii, telefon 16814, după ora 18. (118818)

Vind maşină de tricatat cu 2 paturi, pasapp Combi, aproape nouă. Informaţii, Zădăreni nr. 602. (119549)

Vind Dacia 1300, din depozit, telefon 48302, după ora 17. (119555)

Vind Dacia 1300, cu elemente 1310, preţ convenabil. Sebis, telefon 20273. (119553)

Vind (sau schimb) staţie cu efect de voci, orqă „Elka” şi „Yamaha”, telefon 21440 sau 15539. (119539)

Vind Volkswagen 1209, verde. Str. Simfoniei, bloc 241, ap. 53, după ora 16. (119562)

Vind mobilă, cameră combinată, mese, scaune, dulapuri, tecamier, ladă, bufet bucătărie, leandru, cadă, pikup radio. Str. Rînducii 2/1 B, Grădişte. (119533)

Vind Dacia din depozit, informaţii, orele 19-20, telefon 31060. (119610)

Vind magnetofon M 2405, stereo, telefon 42586, orele 17-20. (119620)

Vind Dacia 1300, str. Cocorilor nr. 50. (119622)

Cumpăr autoturism combi, telefon 44036. (119626)

Vind Dacia 1300, miniturner „Electronica”, Lipova, telefon 61136. (119630)

Vind cărucior london din catifea, cumpăr cablu antenă coaxial. Informaţii, telefon 23237, după ora 17. (119632)

INCHIRIERI

Inchiriez garsonieră mobilată, telefon 61174. (119781)

Inchiriez cameră bucătărie, cu intrare separată, la tineri căsătorii telefon 12757. (119535)

Caut garsonieră de închiriat, telefon 36568, orele 7-16 (duminică nu). (119596)

Caut garsonieră mobilată de închiriat, cu telefon şi gaz, de preferat zonele UTA, Vlaicu. telefon 11193, orele 17-19. (119597)

SCHIMBURI DE LOCUNTE

Schimb apartament, proprietate stat, 3 camere, confort I, gaz, cu similar mai central. Informaţii, telefon 62170. (119910)

DECESE

Cu nemărginită durere în suflet anunţăm înecarea din viaţă, după o grea suferinţă, a mult iubitului nostru soţ, tată, soţru, bunici şi străbunici, COLŢAN TERENTE în vîrstă de 67 ani. Înmemoria sa avea loc în data de 28 februarie, ora 13, din strada Movilei nr. 10, la cîmîlîrul din Aradul Nou. Familia îndoliată. (119969)

Cu nemărginită durere în suflet trecerea în neînţîţă a celei care a fost o minunată mamă şi bunică, Berlo Solomie, din Macea. Înmemoria sa avea loc în data de 27 februarie, ora 13, în localitatea Macea nr. 300. Familia veşnic nemîngîţiată. (119969)

Cu profundă durere anunţăm înecarea din viaţă a scumpului nostru soţ şi tată, MILA TEODOR, în vîrstă de 41 ani. Înmemoria sa avea loc în 27 februarie 1989, ora 15, la cîmîlîrul „Pomenirea”. Familia îndoliată. (120023)

Cu nemărginită durere în suflet am moartea fulgerătoare a iubitului nostru fiu şi frate, DON GHEORGHE, în vîrstă de 51 de ani. Înmemoria sa avea loc luni, 27 februarie ora 16, din strada Abrud nr. 5, la cîmîlîrul Micălaca. Veşnic industrialii mama, copiii Laura şi Dan, şi fratele Ilie. (119999)

Cu adîncă durere anunţăm înecarea din viaţă a celui care a fost MĂDUŢA OCTAVIAN, iubit frate, cumnat, unchi, Aurica, Leju, naşu Ioan, Silvia, Ioan, Flaviu şi Adrian, adînc îndurerat. (119999)

Cu nemărginită durere anunţăm înecarea din viaţă, după o lungă şi grea suferinţă, a iubitului nostru qinere, soţ, tată şi bunici, MĂDUŢA OCTAVIAN. Înmemoria sa - azi, ora 14, de la capela cîmîlîrului „Eternitatea”. Familiile îndoliate Oancea, Măduţa şi Debelean. (119993)

Cu adîncă durere anunţăm înecarea din viaţă, după o lungă şi grea suferinţă a scumpului nostru tată, soţru şi bunici, LINGURAR MIRCEA VIOREL, în vîrstă de 60 ani. Înmemoria sa avea loc astăzi, ora 15, din str. Şezătorii nr. 29, la cîmîlîrul „Eternitatea”. Nu te vom uita niciodată. Copiii şi qinerii. (119996)

CONDOLEANŢE ANUNŢURI DE FAMILIE

Retrăim clipele grele ale despărţirii de fiica noastră dragă, VALLY GONDOR, fostă elevă, clasa XII, filologie, Recunoştinţă celor care îi vor păstra o clipă de aducere aminte şi care au mai vizitat tristul ei mormînt. (120013)

Colegii de muncă de la „Tricolul roşu” sînt alături de colega BALS ZORICA, în clipele grele pricinuite de decesul mamei sale. (120024)

Colectivul de muncă de la Abatorul păsări Arad transmite sincere condoleanţe familiei POP MIHAIL. (120008)

Colegii de muncă de la C.I.Ch. Arad, secţia I, aduc un ultim omagiu celui care a fost om de aleasă omenie, MĂDUŢA OCTAVIAN (BUBU) şi transmit sincere condoleanţe familiei îndoliate. (120006)

Colectivul Secţiei de drumuri municipale Arad este alături de colega MĂDUŢA CORNELIA, în durerea pricinuită de moartea soţului şi transmite sincere condoleanţe. (119998)

Colectivul de oameni ai muncii din secţia tesătorie II, schimb C, aduce un ultim omagiu fostului coleg LINGURAR MIRCEA şi transmite sincere condoleanţe familiei îndoliate. (119936)

Colectivul de muncă din cadrul cooperativei „Constructorul” Arad este alături de colega lor BES FLORICA, în aceste clipe grele pricinuite de moartea mamei şi transmite sincere condoleanţe familiei îndoliate. (237)

Tristă şi neuitată rămîne zina dispariţiei dintre cei dragi a celei care a fost mama noastră bună, TOTOREAN EMILIA, din Nădlac. Cu acelaşi nestîns regret ca în clipa dispariţiei, aducem un pios omagiu, iar amintirea ei va rămîne veşnic în inimile noastre. Nu te vom uita niciodată, mamă dragă. Fiicele Aurelia şi Mărioara qinerii, nepoatele Solica şi Stela, strănepoţii Meda şi Sorin. (119811)

Un ultim omagiu celui care a fost TĂRAN GAVRILA (GABI) în vîrstă de 32 ani. Verisorii Glurguc Petre, Florica şi nepoţii Daniela şi Miil. (119946)

Pios omagiu în amintirea celui care a fost colonel Cuzmanov Gheorghe. Colegii de muncă. (119919)

Asociaţia de locatari, bloc X 33, regretă dispariţia preşedintelui Lingurar Mircea. Transmitem familiei sincere condoleanţe. (120016)

Colegii de la secţia conserve, Abatorul nou, sînt alături de colega lor, Sfăt Emilia, în marea pierdere pricinuită de moartea mamei sale. (120000)

Pios omagiu, tristă amintire, în memoria celui mai bun soţ, tată, soţru şi bunici, IONTEA IOAN. Familia, în veşnic nemîngîţiată. (119976)